

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. София, 17.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 13.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **4825** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 225 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Делото е образувано по жалба на Н. Д. Б. от [населено място], [населено място], срещу Заповед № ДК-02-00-40/18.05.2010г. на Началника на Сектор С. РДНСК – Югозападен район, с която на основание чл. 225 ал. 1 във връзка с чл. 222 ал. 1 т.10 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж "Едноетажна сграда", находящ се в УПИ ХХVI – 539 кв.25 м. „с. В.” с административен адрес[жк] [улица], район „В.” при Столична община. Със същата е определен срок за доброволно изпълнение, след което е наредено принудителното му премахване да се извърши за сметка на извършителя на строежа.

В жалбата се въвеждат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди се, че административният орган е издал заповедта при неизяснена фактическа обстановка - без да установи времето на реализиране на строежа, извършителя, собственика на сградата и терена. Претендира се за отмяната на заповедта.

В о.с.з. жалбоподателката не изпраща представител, не ангажира доказателства в подкрепа на твърденията в жалбата и не изпълнява указанията на съда за внасяне на депозит за извършване на назначената СТЕ.

Ответникът не изпраща представител по делото и не изразява становище по жалбата.

СГП не изпраща представител в о.с.з. и не ангажира становище по жалбата.

Заинтересованата страна Е. Б. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Останалите заинтересовани страни не се явяват и не изпращат представител, който да изрази становище по жалбата.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени доказателствата по делото, прие за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка от служители на Сектор С. РДНСК – Югозападен район, констатациите от която били отразени в Констативен акт № С9-301-1/14.04.2010г. и Констативен акт № С9-301-2/14.04.2010г., бил установен незаконен строеж "Едноетажна сграда", находящ се в УПИ ХХVI – 539 кв.25 м. „с. В.” с административен адрес[жк] [улица], район „В.” при Столична община.

От събраните по преписката документи било установено, че УПИ ХХVI – 539 кв.25 м. „с. В. е съсобствен имот на жалбоподателката и заинтересованите страни по делото; едноетажната сграда в имота, изпълнена от дървена монтажна конструкция върху стоманобетонна основа със застроена площ около 57,5 кв.м. , запазена с ел.енергия и ток, е незаконен строеж; строителството е извършено от жалбоподателката през 2008г. без необходимите строителни книжа.

За констатираното при проверката в присъствието на жалбоподателката били изготвени горните два констативни актове, връчени лично на 14.04.2010г. на жалбоподателката.

С писмено становище – обяснение до Столична община, район В., по повод изпратен й констативен протокол, жалбоподателката заявила, че е придобила по силата на наследяване собствеността върху 1/5 ид.ч. от процесния УПИ ХХVI – 539 кв.25 м. „с. В.” и паянтова керпичена къща, където живеела със семейството си. Тъй като постройката била пред самосрутване, в началото на 2009г. останалите собственици на имота /без заинтересованата Е. Б., която отказала/ учредили право на строеж върху имота в полза на жалбоподателката. Със съзнанието, че строи незаконно, жалбоподателката построила жилищната сграда, предмет на настоящия съдебен контрол за законосъобразност.

Тези установени фактически обстоятелства са мотивирали издаването на процесната Заповед № ДК-02-00-40/18.05.2010г. на Началника на Сектор С. РДНСК – Югозападен район. Ответникът не е представил данни за връчване на заповедта на жалбоподателката. Жалбата е била изпратена по пощата до РДНСК на 11.06.2010г.

За удостоверяване компетентността на органа по делото са представени Заповеди №№ РД-13-053/26.01.2010г. и РД-13-305/05.07.2010г. на Началника на ДНСК за делегиране на правомощия на началниците на РДНСК за издаване на заповеди за премахване на незаконни строежи.

Въз основа на изложените фактически обстоятелства, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице, което е адресат на акта в качеството на извършител на строежа. Съдът приема, че жалбата е депозирана в законоустановения срок предвид липсата на доказателства за надлежно връчване на заповедта.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган - Началникът на СС при РДНСК- Югозападен район, който е действал по делегация, видно от заповеди №№ РД-13-053/26.01.2010г. и РД-13-305/05.07.2010г.. на началника на ДНСК във връзка с чл.225, ал.1 от ЗУТ за делегиране на правомощия за премахване на незаконни строежи или части от тях.

Спазени са изискванията за форма на административния акт - чл.59 ал.2 и ал.3 от АПК, същият е мотивиран - съдържа фактически и правни основания за издаването му.

При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила - заповедта е била издадена въз основа на констативни актове, в съответствие с изискванията на чл.225, ал.3 от ЗУТ, връчени на оспорващата, с което е било обезпечено правото ѝ на възражение. Несъстоятелни са доводите на жалбоподателката, че административният орган не е положил усилия да изясни значимите фактически обстоятелства преди издаване на заповедта.

Оспорената заповед не противоречи на материалния закон.

Съдът приема, че процесната едноетажна сграда представлява строеж по смисъла на §5 т.38 от ЗУТ – „надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни, консервационни и реставрационни работи по недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства с и без промяна на предназначението”.

Съгласно разпоредбата на чл. 225 ал. 2 т. 2 от ЗУТ незаконен е строеж, който е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. От извършените проверки и съставени констативни актове се установява, а и се признава в писмата – обяснения от жалбоподателката до СО, че изграждането на процесната сграда е извършено без издадени строителни книжа /инвестиционен проект и разрешение за строеж/, в нарушение на чл.137 ал.3 от ЗУТ и чл.148 ал.1 от ЗУТ, според които строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон. С оглед изложеното, тъй като за изграждането на постройката е необходимо наличието на валидно издадени строителни книжа, категорично установената липса на такива безусловно го определя като незаконен строеж.

В процесния случай, констатациите на извършилите проверката технически органи, залегнали в констативните протоколи, не са опровергани в настоящото съдебно производство с годни и убедителни доказателства от страна на жалбоподателката, което дава основание на съда да приеме твърдяната от ответника липса на изискваните от закона строителни книжа за несъмнено установена.

С оглед гореизложеното, при липсата на валидно издадени строителни книжа съдът намира за безспорно установено наличието на хипотезата на незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 1 във вр. с ал. 2 т. 2 ЗУТ, подлежащ на премахване по реда на чл. 222 ал. 1 т.10 от ЗУТ, каквото е отразено в заповедта правно основание за издаването ѝ. Следователно като е квалифицирал строежа като незаконен и е разпоредил премахването му, административният орган правилно и точно е приложил материалния закон спрямо установените в административното производство факти.

В случая без правно значение за спора е обстоятелството чия е собствеността на процесният УПИ, в който е изграден незаконният строеж, предвид неоспореното от жалбоподателката авторство на това незаконно строителство.

Предвид изложените съображения, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Ето защо, на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София - град, II-ро отделение, 32 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. Б. от [населено място], [населено място], срещу Заповед № ДК-02-00-40/18.05.2010г. на Началника на Сектор С. РДНСК – Югозападен район, с която на основание чл. 225 ал. 1 във връзка с чл. 222 ал. 1 т.10 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж "Едноетажна сграда", находящ се в УПИ ХХVI – 539 кв.25 м. „с. В.” с административен адрес[жк] [улица], район „В.” при Столична община, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: